

DE APPEL
ARTS CENTRE

MICHAEL DEAN – QUALITIES OF VIOLENCE **MELANIE GILLIGAN – THE COMMON SENSE**

24 JANUARI – 10 MEI

De Appel arts centre presenteert de eerste solotentoonstelling van Michael Dean in Nederland. In de tentoonstelling, getiteld *Qualities of Violence*, toont Dean zijn nieuwste sculpturen in speciaal voor de tentoonstellingszalen ontwikkelde ruimtes. In dezelfde periode is *The Common Sense* te zien, een nieuw filmproject van Melanie Gilligan. Deze driedelige film is ontstaan dankzij een unieke samenwerking tussen de Appel arts centre, De Hallen Haarlem en Casco, Office for Art, Design and Theory.

MICHAEL DEAN

Michael Dean (1977) maakt sculpturen en foto's, performances en publicaties – zonder uitzondering werken die uiteenlopende associaties oproepen. Zo schreef een criticus: "They evoke torture, salt licks, laughter, charcuterie". Zijn sculpturen worden in presentaties doorgaans begeleid door teksten die vaak een soort poëtische dialogen of minimale en herhalende letter- en woordcombinaties zijn.

Tekst en beeld gaan hand in hand. Michael Deans werken komen voort uit zijn praktijk als schrijver. De kunstenaar geeft een fysieke vorm aan een persoonlijke taal, die hij heeft samengesteld van een serie zelf bedachte typografische alfabetten. Van die letters maakt hij mallen, waar hij vervolgens zijn beelden mee construeert. De beelden zijn daardoor cryptisch voor de kijker – in feite ondoorgrondelijk en niet te lezen – maar dat spanningsveld in de waarneming is juist wat de kunstenaar fascineert: hoe kan je gesproken of geschreven taal een vorm geven in geabstraheerde ruimtelijke objecten? Hoe interpreteert (leest) de kijker die beelden, zonder herkenbare letters of symbolen?

Michael Dean heeft een voorliefde voor industriële en 'gewone' materialen en sinds enige jaren heeft hij de kneedbaarheid, de robuustheid en de eenvoud van cement ontdekt. Aanvankelijk ontstonden hiermee vooral geometrische constructies, maar meer recent maakt hij allerlei organische vormen, die nog al eens doen denken aan menselijke lichaamsdelen; een spier, een tong of ledemaat. In zijn werk laveert hij tussen abstract en figuratief, tussen een soms cryptische en een soms leesbare beeldtaal.

QUALITIES OF VIOLENCE

In deze tentoonstelling voert Michael Dean de bezoeker of beter gezegd de lezer door een serie omgevingen, waarin zijn sculpturen zijn geplaatst naast, op en onder diverse elementen. De objecten worden een soort rekwisieten – personages of symbolische tekens van een mysterieuze (beeld)roman die zich voor de ogen van de lezer en/of de bezoeker ruimte na ruimte geleidelijk ontvouwt. De objecten (inclusief het lichaam van de bezoeker) worden een soort fysieke zinnen en zinsdelen. Wat ontstaat is een fysieke taalkundige ruimte.

Qualities of Violence : kwaliteiten van geweld

Zie sommige definities van kwaliteiten in het woordenboek:

1 mate waarin iets goed is; gesteldheid, hoedanigheid, aard; **2** functie: de kwaliteiten van; **3** goede hoedanigheid: iem. met kwaliteiten bekwaamheid; kwaliteitsartikelen

Zie sommige definities van geweld in het woordenboek:

1 gedrag of behandeling waarbij fysieke kracht wordt uitgeoefend voor het veroorzaken van schade; **2** intense kracht of grote macht, zoals in natuurverschijnselen; **3** extreme of krachtige emotie of expressie; **4** verstoring van de betekenis of opzet.

MELANIE GILLIGAN

“I guess I see my work as something for an imagined future moment, after the film and TV industries crumble and new hybrid forms of D.I.Y. video making, viewing and thinking about what we watch have evolved. I would be happy for divisions between film, TV, and artists’ films and video to collapse along with the distinction between edifying information (e.g. news or documentary) and entertainment.”
Melanie Gilligan in een interview met Thom Donovan, 22 mei 2012

Melanie Gilligan (CAN, 1979) creëert in haar werk – ze maakt films, performances, teksten, installaties en muziek – verhalen die raken aan ons leven en onze ervaringen, maar die toch (nog) niet realiteit zijn. In haar films ontvouwt ze, vaak over meerdere episodes, futuristische toekomstscenario’s, gespeeld door personages waarmee je je kan identificeren. Die toekomst lijkt daardoor soms erg dichtbij, ook omdat de verhalen vertrekken vanuit wat Gilligan waarneemt in het hier en nu: vanuit fenomenen en gebeurtenissen die ons allen bezig houden.

Na haar opleiding in Londen, begon Melanie Gilligan haar loopbaan niet als beeldend kunstenaar, maar als auteur van artikelen en essays over politiek, wetenschap, economie en kunst. Ze werd ook scriptschrijver – toen nog in de hoop ooit filmmaker te worden. Dat is ze inmiddels, en die ervaring was vormend voor haar latere werk als kunstenaar, waarin tekst (verhalen) en theorie erg belangrijk zijn. Haar rijke en eloquente taalgebruik en de manier waarop een specifieke taal, terminologie en manier van praten

gebruikt wordt om bepaalde thema’s te behandelen is kenmerkend voor haar werk.

Gilligan wil de beschouwer aan het denken zetten: over hoe de wereld er nu uit ziet en hoe de toekomst zich kan ontwikkelen op politiek, economisch of sociaal vlak. Ze behandelt grote onderwerpen die vaak gaan over de menselijke gevolgen van indringende maatschappelijke of economische veranderingen, zoals de economische crisis in 2008 of, zoals in de tentoongestelde film, de invloed van de technologie op ons alledaagse leven.

THE COMMON SENSE

De 15-delige sciencefiction miniserie The Common Sense is ontstaan dankzij een unieke samenwerking tussen de Appel arts centre, De Hallen Haarlem en Casco Office for Art, Design and Theory. Dit nieuwste werk van Melanie Gilligan is gebaseerd op het toekomstige grootschalige gebruik van een technologische applicatie genaamd The Patch. Dit is een ‘empathy device’, een soort prothese die het mogelijk maakt om de gevoelens en fysieke sensaties van een ander persoon direct te ervaren. Wanneer deze technologie het begeeft ontstaat massale desoriëntatie, want de menselijke communicatie faalt zonder de nieuwe technologische hulpmiddelen. Als het systeem weer online gaat, en The Patch weer functioneert, splitst de verhaallijn zich op. In het ene scenario (te zien in de Hallen, Haarlem), breekt een revolutie uit en verzetten burgers zich tegen hun afhankelijkheid van digitale technologieën. In de tweede versie (hier te zien in de Appel) ‘normaliseert’ de samenwerking en wordt The Patch een onderdeel van het dagelijkse leven.

The Common Sense gaat over het gebruik van technologie door de mens, en welke kant dat op zou kunnen gaan. De kunstenaar plaatst vraagtekens bij het feit dat wij vandaag de dag beperkt zijn door een technologische afhankelijkheid (van mobiele telefoons, iPads, apps et cetera) die bepalend is voor onze bestaanswijze. “Technologie is een tool die het ons vergemakkelijkt om met elkaar in contact te zijn. Tegelijkertijd veroorzaakt het ook dat we ons vaker terugtrekken in onszelf.”, aldus Gilligan. Ze ondervraagt de manieren waarop mensen relaties vormgeven en fantaseert over een geheel andere manier van omgang met elkaar.

Door dit onderwerp in de vorm van een miniserie te behandelen is de beschouwer er langere tijd mee bezig. Gilligan haalt daarbij haar inspiratie uit allerlei terreinen: “Mijn kunst maakt geen verschil tussen high en low culture. Ik leer juist van allerlei soorten cultuur, bijvoorbeeld door gebruik te maken van een televisie format. Kunst en populaire cultuur zijn naar mijn mening met elkaar verbonden.”

www.thecommonsense.org

Bronnen

<http://blog.art21.org/2012/05/22/5-questions-for-contemporary-practice-melanie-gilligan/#.V1zokvmG98E>

<http://www.cultuurbewust.nl/kunst-106717-interview-melanie-gilligan/>

TIJDSLIJN THE COMMON SENSE

14 NOVEMBER 2014 – 25 JANUARI 2015

THE COMMON SENSE, FASE
CASCO - OFFICE OF ART, DESIGN AND THEORY, UTRECHT

13 DECEMBER 2014 – 1 MAART 2015

THE COMMON SENSE, FASE 2A
DE HALLEN HAARLEM

24 JANUARI – 10 MEI 2015

THE COMMON SENSE, FASE 2B
DE APPEL ARTS CENTRE

RABBIT'S MOON (US, 17'17'')

TIJDENS DE TENTOONSTELLING WORDT IN EXPO S
DE KORTE FILM RABBIT'S MOON VAN DE AMERIKAANSE
FILMMAKER KENNETH ANGER GETOOND. HET PLOT
DRAAIT ROND DE CLOWN PIERROT EN ZIJN LIEFDE
VOOR DE MAAN EN ZIJN VERGEEFSE POGINGEN OM
DE MAAN TE VANGEN.

COLOFON

ORGANISATIE:

TEAM DE APPEL ARTS CENTRE

OPBOUW:

SJOERD TIM EN TEAM

ONTWERP:

THONIK

COURTESY MICHAEL DEAN

HERALD ST, LONDON, MENDES WOOD,
SAO PAULO EN SUPPORTICO LOPEZ, BERLIN

COURTESY MELANIE GILLIGAN

GALERIE MAX MAYER, DÜSSELDORF
MET SPECIALE DANK AAN BEAMSYSTEMS

PUBLICATIE TE KOOP TIJDENS DE TENTOONSTELLING:

NOW LEAVES, MICHAEL DEAN

UITGEGEVEN DOOR BOOK WORKS EN WYSING
ARTS CENTRE IN SAMENWERKING MET DE APPEL
ARTS CENTRE EN EXTRA CITY KUNSTHAL.

THE COMMON SENSE VAN GILLIGAN IS EEN
COPRODUCTIE VAN CASCO - OFFICE OF ART, DESIGN
AND THEORY, UTRECHT, DE APPEL ARTS CENTRE EN DE
HALLEN HAARLEM.

THE COMMON SENSE IS MEDE MOGELIJK GEMAAKT
MET FINANCIËLE STEUN VAN, MONDRIAAN FONDS,
DOMMERING FONDS EN FONDS 21.

FONDS 21

M
mondriaan
fonds